

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 16

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w [...] dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

Nadzór budżetowy w strefie euro *I**

P7_TA(2011)0290

Poprawki Parlamentu Europejskiego przyjęte w dniu 23 czerwca 2011 r. do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (COM(2010)0524 – C7-0298/2010 – 2010/0278(COD)) ⁽¹⁾

(2012/C 390 E/20)

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

[Poprawka nr 2]

POPRAWKI PARLAMENTU (*)

do wniosku Komisji

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do komisji zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi (A7-0180/2011).

(*) Poprawki: tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol ■ sygnalizuje skreślenia.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 136 w związku z art. 121 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 20.5.2011, s. 1.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Państwa członkowskie, których walutą jest euro, mają szczególny interes w tym, by prowadzić politykę gospodarczą sprzyjającą prawidłowemu funkcjonowaniu unii gospodarczej i walutowej oraz unikać środków stanowiących zagrożenie dla takiego prawidłowego funkcjonowania, i ponoszą w tym względzie szczególną odpowiedzialność.
- (2) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej **Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)** dopuszcza możliwość przyjęcia w odniesieniu do państw członkowskich strefy euro środków, które wykraczają poza przepisy mające zastosowanie do ogółu państw członkowskich.
 - (2a) *Doświadczenie zdobyte w pierwszym dziesięcioleciu funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej, a także popełnione wówczas błędy, wskazują konieczność ustanowienia ulepszonych ram zarządzania gospodarczego w Unii, które powinny opierać się na mocniejszym przyswajaniu przez państwa wspólnie uzgodnionych zasad i strategii politycznych oraz na solidniejszych ramach nadzoru krajowych strategii gospodarczych na szczeblu Unii.*
 - (2b) *Ulepszone ramy zarządzania gospodarczego powinny opierać się na szeregu wzajemnie powiązanych i spójnych strategii politycznych na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w szczególności: unijnej strategii na rzecz wzrostu i zatrudnienia, ze szczególnym naciskiem na rozwój i wzmocnienie rynku wewnętrznego wspierającego międzynarodowe powiązania handlowe i konkurencyjność, skutecznych ramach zapobiegania nadmiernemu deficytowi publicznemu i jego korygowania (pakt stabilności i wzrostu), solidnych ramach zapobiegania nierównowadze makroekonomicznej i jej korygowania, minimalnych wymogach dotyczących krajowych ram budżetowych, większej regulacji rynku finansowego i nadzorze nad nim, w tym nadzorze makroostrożnościowym ze strony Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego.*
 - (2c) *Pakt stabilności i wzrostu oraz kompletne ramy zarządzania gospodarczego powinny uzupełniać unijną strategię na rzecz wzrostu i zatrudnienia i być z nią zgodne. Jednak w ramach tych wzajemnych powiązań między różnymi elementami nie należy przewidywać wyłączeń ze stosowania postanowień paktu stabilności i wzrostu.*
 - (2d) *Wzmocnienie zarządzania gospodarczego powinno obejmować ściślejsze i wcześniejsze zaangażowanie Parlamentu Europejskiego i parlamentów państw członkowskich.*
 - (2e) *Utworzenie i utrzymanie dynamicznego jednolitego rynku powinno być uznawane za element właściwego i sprawnego funkcjonowania unii gospodarczej i walutowej.*
 - (2f) *Komisja powinna odgrywać ważniejszą rolę koordynującą w procedurach wzmocnionego nadzoru, głównie jeżeli chodzi o oceny, monitorowanie, inspekcje in situ, zalecenia i ostrzeżenie dotyczące danego państwa członkowskiego.*

⁽¹⁾ Dz.U. C ...

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (2g) *Komisja powinna odgrywać ważniejszą rolę w procedurze wzmocnionego nadzoru, jeżeli chodzi o oceny dotyczące danego państwa członkowskiego, monitorowanie, inspekcje, zalecenia i ostrzeżenia. Należy zwłaszcza ograniczyć rolę Rady w procesie podejmowania decyzji o ewentualnych sankcjach, przy czym Rada powinna głosować na zasadzie odwróconej większości kwalifikowanej.*
- (2h) *Można rozpocząć gospodarczy dialog z Parlamentem Europejskim, umożliwiając Komisji upublicznienie swoich analiz oraz umożliwiając przewodniczącemu Rady, Komisji oraz – w razie potrzeby – przewodniczącemu Rady Europejskiej lub przewodniczącemu Eurogrupy ich przedyskutowanie. Taka publiczna debata mogłaby pozwolić na przedyskutowanie skutków decyzji krajowych oraz umożliwić publiczne wywieranie wzajemnej presji. Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić państwu członkowskiemu, którego dotyczy decyzja Rady podjęta zgodnie z art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia, udział w wymianie poglądów.*
- (3) Bardziej skuteczne egzekwowanie nadzoru budżetowego w strefie euro wymaga wprowadzenia dodatkowych sankcji, które powinny zwiększyć wiarygodność ram nadzoru budżetowego w Unii.
- (4) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zapewniać sprawiedliwe, terminowe, progresywne i skuteczne mechanizmy służące zapewnieniu spełniania wymogów zarówno zapobiegawczej, jak i naprawczej części paktu stabilności i wzrostu, a w szczególności rozporządzenia Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu, **w ramach którego przestrzeganie dyscypliny budżetowej bada się na podstawie kryteriów deficytu publicznego oraz długu publicznego** ⁽²⁾.
- (5) Przewidziane w części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu sankcje wobec państw członkowskich, których walutą jest euro, **na mocy niniejszego rozporządzenia**, powinny **motywować do dostosowania się do średniookresowego celu budżetowego i utrzymania tego celu**.
- (5a) *Aby zapobiec umyślnemu lub wynikającemu z poważnego zaniedbania zafalszowaniu informacji na temat deficytu publicznego oraz długu publicznego, które to informacje mają podstawowe znaczenie dla koordynacji polityki gospodarczej w Unii Europejskiej, należy nałożyć grzywnę na państwo członkowskie odpowiedzialne za fałszowanie danych.*
- (6) *W celu uzupełnienia zasad obliczania grzywien za manipulowanie danymi statystycznymi, jak również zasad dotyczących procedury stosowanej przez Komisję do badania takich działań, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z poszanowaniem szczegółowych kryteriów określania wysokości grzywny oraz prowadzenia postępowań wyjaśniających przez Komisję. Szczególnie ważne jest przeprowadzenie przez Komisję w trakcie prac przygotowawczych odpowiednich konsultacji, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i sporządzając akty delegowane Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
- (7) W przypadku części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu **dostosowanie się do średniookresowego celu budżetowego i realizowanie tego celu należy zapewnić przez** obowiązek złożenia depozytu oprocentowanego, który byłby nakładany przejściowo na państwo członkowskie, którego walutą jest euro i które nie czyni wystarczających postępów w konsolidacji budżetowej. Obowiązek ten byłby nakładany, jeśli **państwo członkowskie, pomimo faktu, że jego deficyt utrzymuje się poniżej wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, wykazuje znaczne odstępstwo od średniookresowego celu budżetowego lub stosownej ścieżki dostosowań do tego celu oraz nie koryguje tego odstępstwa.**

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (8) Oprocentowany depozyt powinien zostać zwrócony danemu państwu członkowskiemu **razem** z narosłymi odsetkami, gdy tylko Rada uzna, że ustała sytuacja, która doprowadziła do obowiązku jego złożenia.
- (9) W przypadku części naprawczej paktu stabilności i wzrostu sankcje dla państw członkowskich, których walutą jest euro, powinny obejmować obowiązek złożenia nieoprocentowanego depozytu w związku z decyzją Rady stwierdzającą istnienie nadmiernego deficytu, **w przypadku gdy obowiązek złożenia depozytu oprocentowanego został już nałożony na dane państwo członkowskie w ramach części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu lub w przypadkach szczególnie poważnego niestosowania się do prawnych obowiązków w zakresie polityki budżetowej określonych w pakcie stabilności i wzrostu**, oraz obowiązek zapłaty grzywny w sytuacji, gdy nie zastosowano się do zalecenia Rady dotyczącego korekty nadmiernego deficytu publicznego. ■
- (9a) **Aby uniknąć stosowania z mocą wsteczną sankcji nakładanych w ramach części zapobiegawczej paktu stabilności i wzrostu przewidzianych na mocy niniejszego rozporządzenia, sankcje te powinny w każdym przypadku mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do stosownych zaleceń przyjętych przez Radę zgodnie z art. 6 ust. 2 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1466/97 po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Analogicznie, aby uniknąć stosowania z mocą wsteczną sankcji nakładanych w ramach części naprawczej paktu stabilności i wzrostu, środki te powinny w każdym przypadku mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do stosownych zaleceń i decyzji dotyczących korekty nadmiernego deficytu publicznego przyjętych przez Radę po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.**
- (10) Wysokość depozytu oprocentowanego, depozytu nieoprocentowanego oraz grzywny przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinna być określona tak, by zapewnić **sprawiedliwy** progresywny charakter sankcji w częściach prewencyjnej i naprawczej paktu stabilności i wzrostu, a także by odpowiednio zmotywować państwa członkowskie, których walutą jest euro, do przestrzegania ram budżetowych obowiązujących w Unii. Grzywna, o której mowa w art. 126 ust. 11 Traktatu, składa się zgodnie z art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1467/97 ⁽¹⁾ ze stałego składnika równego 0,2 % PKB oraz ze składnika zmiennego. Dlatego też progresywny charakter sankcji i równe traktowanie państw członkowskich są zapewnione, gdy depozyt oprocentowany, depozyt nieoprocentowany i grzywna przewidziane w niniejszym rozporządzeniu wynoszą 0,2 % PKB, czyli są równe stałemu składnikowi grzywny, o której mowa w art. 126 ust. 11 Traktatu.
- (10a) **Komisja powinna mieć również możliwość zalecenia ograniczenia wysokości sankcji lub ich anulowania ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą.**
- (11) Rada powinna mieć możliwość ograniczenia wysokości sankcji nałożonych na państwa członkowskie, których walutą jest euro, lub anulowania tych sankcji, działając **zgodnie z zaleceniem Komisji przygotowanym** na podstawie umotywowanego wniosku danego państwa członkowskiego. W przypadku części naprawczej paktu stabilności i wzrostu Komisja powinna mieć również możliwość **zalecenia** ograniczenia wysokości sankcji lub ich anulowania ze względu na wyjątkową sytuację gospodarczą.
- (12) Depozyt nieoprocentowany powinien być zwracany po skorygowaniu nadmiernego deficytu, natomiast odsetki od takich depozytów oraz zapłacone grzywny powinny być **przekazywane na rzecz mechanizmów stabilności służących udzielaniu pomocy finansowej utworzonych przez państwa członkowskie, których walutą jest euro, tak aby chronić stabilność strefy euro jako całości.**
- (13) Uprawnienia do przyjmowania indywidualnych decyzji w sprawie zastosowania mechanizmów nakładania sankcji określonych w niniejszym rozporządzeniu powinny zostać przyznane Radzie. Jako element koordynacji polityki gospodarczej państw członkowskich prowadzonej przez Radę zgodnie z art. 121 ust. 1 **TFUE**, decyzje takie stanowią nieodłączne działania następcze w stosunku do środków przyjętych przez Radę zgodnie z art. 121 i 126 **TFUE** oraz rozporządzeniami (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

- (14) Ponieważ niniejsze rozporządzenie zawiera przepisy ogólne dotyczące skutecznego egzekwowania rozporządzeń (WE) nr 1466/97 i (WE) nr 1467/97, powinno zostać przyjęte zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, o której mowa w art. 121 ust. 6.
- (15) Ponieważ cel, jakim jest ustanowienie jednolitego mechanizmu nakładania sankcji, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w przywołanym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,
- (15a) Aby zapewnić stały dialog z państwami członkowskimi dążącymi do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna przeprowadzać inspekcje nadzoru.**
- (15b) Komisja regularnie powinna podejmować kompleksową ocenę systemu zarządzania gospodarczego i, w szczególności, skuteczności i stosowności jego kar. W razie konieczności oceny te powinny być uzupełniane odnośnymi wnioskami.**
- (15c) Przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia Komisja powinna brać pod uwagę aktualną sytuację gospodarczą odnośnych państw członkowskich.**

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się system sankcji służących skuteczniejszemu egzekwowaniu części prewencyjnej i naprawczej paktu stabilności i wzrostu w strefie euro.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do państw członkowskich, których walutą jest euro.

ROZDZIAŁ I a

Dialog gospodarczy**Artykuł 1 a**

Aby usprawnić dialog między unijnymi instytucjami, w szczególności Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją oraz aby zapewnić większą przejrzystość i odpowiedzialność, właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zaprosić przewodniczącego Rady, Komisję i – w razie potrzeby – przewodniczącego Eurogrupy do stawienia się przed komisją w celu przedyskutowania decyzji podjętych zgodnie z art. 3, 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

Właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może umożliwić państwu członkowskiemu, którego dotyczy taka decyzja udział w wymianie poglądów.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- (1) „część prewencyjna paktu stabilności i wzrostu” oznacza system wielostronnego nadzoru ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r.;
- (2) „część naprawcza paktu stabilności i wzrostu” oznacza procedurę **unikania** nadmiernego deficytu w państwach członkowskich uregulowaną w art. 126 Traktatu i w rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r.;
- (3) „wyjątkowa sytuacja gospodarcza” oznacza sytuację, w której przekroczenie przez deficyt publiczny wartości referencyjnej uznaje się za wyjątkowe w rozumieniu art. 126 ust. 2 lit. a) tiret drugie Traktatu i przepisów rozporządzenia (WE) nr 1467/97.

ROZDZIAŁ II

Sankcje w części prewencyjnej paktu stabilności i wzrostu

Artykuł 3

Depozyt oprocentowany

1. **Jeżeli Rada podejmie decyzję stanowiącą, że państwo członkowskie nie podjęło działań zgodnie z zaleceniem Rady, o którym mowa w art. 6 ust. 2 akapit drugi** rozporządzenia (WE) nr 1466/97, **Komisja, w ciągu 20 dni od przyjęcia zalecenia Rady, zaleca Radzie, aby nałożyła** obowiązek złożenia depozytu oprocentowanego. Uznaje się, że decyzja została przyjęta przez Radę, jeżeli w terminie dziesięciu dni od przyjęcia **zalecenia** przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów. Rada może zmienić **zalecenie Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów.**

2. **Zalecony** przez Komisję depozyt oprocentowany wynosi 0,2 % produktu krajowego brutto (PKB) danego państwa członkowskiego w poprzednim roku.

■

4. W drodze odstępstwa ■ Komisja może, w odpowiedzi na umotywowany wniosek danego państwa członkowskiego skierowany do Komisji w terminie **10** dni od przyjęcia zalecenia Rady, o którym mowa w ust. 1, **zalecić** ograniczenie kwoty depozytu oprocentowanego lub jego zlikwidowanie.

4a. W odniesieniu do depozytu obowiązuje stopa procentowa odzwierciedlająca ryzyko kredytowe Komisji i odpowiedni okres inwestycji.

5. Jeżeli ustala sytuacja, która stanowiła przyczynę wydania zalecenia, o którym mowa w ust. 1, Rada na podstawie **zalecenia** Komisji podejmuje decyzję o zwróceniu depozytu wraz z narosłymi odsetkami danemu państwu członkowskiemu. Rada może zmienić **zalecenie Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów.**

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

ROZDZIAŁ III

Sankcje w części naprawczej paktu stabilności i wzrostu

Artykuł 4

Depozyt nieoprocentowany

1. Jeżeli zgodnie z art. 126 ust. 6 Traktatu Rada stwierdza, że w państwie członkowskim, **które zgodnie z art. 3 ust. 1 złożyło w Komisji depozyt oprocentowany istnieje nadmierny deficyt lub w przypadku stwierdzenia szczególnie poważnego niestosowania się do prawnych obowiązków w zakresie polityki budżetowej określonych w pakcie stabilności i wzrostu, Komisja, w ciągu 20 dni od przyjęcia decyzji Rady, zaleca Radzie, aby nałożyła** obowiązek złożenia depozytu nieoprocentowanego. Uznaje się, że decyzja została przyjęta przez Radę, jeżeli w terminie **10** dni od przyjęcia **zalecenia** przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów. Rada może zmienić **zalecenie Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów.**

2. **Zalecony** przez Komisję nieoprocentowany depozyt wynosi 0,2 % PKB danego państwa członkowskiego w poprzednim roku.

I

4. W drodze odstępstwa I Komisja może, w związku z wyjątkową sytuacją gospodarczą lub w odpowiedzi na umotywowany wniosek danego państwa członkowskiego skierowany do niej w terminie **10** dni od daty przyjęcia przez Radę decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 6 Traktatu, **zalecić** ograniczenie kwoty depozytu nieoprocentowanego lub jego zlikwidowanie.

4a. Depozyt jest składany w Komisji. Jeżeli państwo członkowskie złożyło Komisji depozyt oprocentowany zgodnie z art. 3, zostaje on przekształcony w depozyt nieoprocentowany.

Jeżeli wysokość złożonego uprzednio depozytu oprocentowanego wraz z narosłymi odsetkami przekracza wysokość wymaganego depozytu nieoprocentowanego, kwota tej różnicy jest zwracana państwu członkowskiemu.

Jeżeli wysokość wymaganego depozytu nieoprocentowanego przekracza wysokość złożonego uprzednio depozytu oprocentowanego wraz z narosłymi odsetkami, państwo członkowskie wpłaca kwotę tej różnicy.

Artykuł 5

Grzywna

1. **W terminie 20 dni od przyjęcia przez Radę decyzji** zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE stwierdzającej, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań **mających na celu skorygowanie swojego nadmiernego deficytu Komisja zaleca Radzie, aby nałożyła grzywnę.** Uznaje się, że decyzja została przyjęta przez Radę, jeżeli w terminie **10** dni od przyjęcia **zalecenia** przez Komisję Rada nie odrzuci go kwalifikowaną większością głosów. Rada może zmienić **zalecenie Komisji, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów.**

2. **Zalecona** przez Komisję grzywna wynosi 0,2 % PKB danego państwa członkowskiego w poprzednim roku.

I

4. W drodze odstępstwa I Komisja może, w związku z wyjątkową sytuacją gospodarczą lub w odpowiedzi na umotywowany wniosek danego państwa członkowskiego skierowany do niej w terminie **10** dni od daty przyjęcia przez Radę decyzji zgodnie z art. 126 ust. 8 TFUE, **zalecić** ograniczenie kwoty grzywny lub jej anulowanie.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

4a. Jeżeli państwo członkowskie złożyło Komisji depozyt nieoprocentowany zgodnie z art. 4, zostaje on przekształcony w grzywnę.

Jeżeli wysokość złożonego uprzednio depozytu nieoprocentowanego przekracza wysokość nałożonej grzywny, kwota tej różnicy jest zwracana państwu członkowskiemu.

Jeżeli wysokość nałożonej grzywny przekracza wysokość złożonego uprzednio depozytu nieoprocentowanego lub jeśli nie złożono uprzednio depozytu nieoprocentowanego, państwo członkowskie wpłaca kwotę tej różnicy.

Artykuł 6

Zwrot depozytu nieoprocentowanego

Jeżeli zgodnie z art. 126 ust. 12 Traktatu Rada uchyla wszystkie lub niektóre swoje decyzje, danemu państwu członkowskiemu zwraca się nieoprocentowany depozyt złożony przez nie Komisji.

Artykuł 6 a

Kary za manipulowanie danymi statystycznymi

1. Rada stanowiąc na zalecenie Komisji może zdecydować o nałożeniu grzywny na państwo członkowskie, które umyślnie lub w wyniku poważnego zaniedbania zafalszowało dane dotyczące deficytu oraz zadłużenia istotnych dla zastosowania art. 121 i 126 Traktatu oraz protokołu nr 12 załączonego do Traktatu.

2. Grzywny, o których mowa w ust. 1, są skuteczne, odstraszające i proporcjonalne do charakteru i wagi naruszenia oraz jego czasu trwania. Kwota grzywny nie przekracza 0,2 % PKB.

3. W celu stwierdzenia naruszeń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, Komisja może prowadzić wszelkie konieczne czynności wyjaśniające. Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, jeżeli stwierdzi poważne poszlaki wskazujące na możliwe istnienie faktów, które mogą stanowić naruszenie w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja bada domniemane naruszenia biorąc pod uwagę wszelkie komentarze przekazane przez państwo członkowskie będące przedmiotem postępowania. Aby zrealizować swe cele, Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego będącego przedmiotem postępowania wyjaśniającego o przedstawienie informacji, a także może prowadzić inspekcje na miejscu i ma prawo dostępu do rachunków instytucji rządowych na poziomie centralnym, regionalnym, lokalnym i zabezpieczeń społecznych. Jeżeli wymaga tego prawo krajowe państwa członkowskiego będącego przedmiotem postępowania wyjaśniającego, przed każdą inspekcją na miejscu należy wystąpić o zgodę do organu sądowego.

Po zakończeniu inspekcji i przed przedstawieniem Radzie jakiegokolwiek wniosku, Komisja daje państwu członkowskiemu będącemu przedmiotem postępowania wyjaśniającego możliwość ustosunkowania się do kwestii będących przedmiotem postępowania. Komisja opiera swój wniosek do Rady jedynie na faktach, co do których dane państwo członkowskie miało możliwość wypowiedzenia się.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

W postępowaniach wyjaśniających w pełni przestrzega się prawa zainteresowanych państw członkowskich do obrony.

4. Komisja ma prawo przyjmować akty delegowane zgodnie z art. -8a w odniesieniu do (a) szczegółowych kryteriów ustalających wysokość grzywny; (b) szczegółowych zasad dotyczących procedur prowadzenia postępowań wyjaśniających, o których mowa w ust. 3, środków towarzyszących i zasad sprawozdawczości z prowadzonych działań, jak również szczegółowego regulaminu, którego celem jest zagwarantowanie prawa do obrony, dostępu do dokumentacji, prawnej reprezentacji, poufności i postanowień tymczasowych oraz ściągania grzywien.

5. Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczoną jurysdykcję do rozpatrywania odwołań od decyzji, w których Rada nałożyła grzywnę zgodnie z ust. 1. Trybunał Sprawiedliwości może uchylić, obniżyć lub zwiększyć grzywnę.

Artykuł 6 b

Grzywny nałożone zgodnie z art. 3 i 6a mają charakter administracyjny.

Artykuł 7

Podział odsetek i grzywien

Dochody Komisji z odsetek od depozytów złożonych zgodnie z art. 4 i grzywny zapłacone zgodnie z art. 5 oraz art. 6a stanowią inne dochody, o których mowa w art. 311 Traktatu, i **przekazywane są na rzecz Europejskiego Instrumentu Stabilności Finansowej. Z chwilą gdy państwa członkowskie, których walutą jest euro, utworzą inny mechanizm stabilności służący udzielaniu pomocy finansowej, aby chronić stabilność strefy euro jako całości, odsetki i grzywny będą przekazywane na rzecz tego ostatniego mechanizmu.**

ROZDZIAŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł -8

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienie do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 6a, przekazuje się Komisji na okres trzech lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed zakończeniem okresu trzech lat. Przekazanie uprawnień jest w sposób dorozumiany odnawiane na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się temu odnowieniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 6a, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 6a wchodzi w życie jedynie wówczas, jeżeli ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od momentu powiadomienia Parlamentu Europejskiego i Rady o tym akcie lub jeżeli zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Okres ten jest wydłużany o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Czwartek, 23 czerwca 2011 r.

Artykuł 8

Głosowanie w Radzie

W odniesieniu do środków, o których mowa w art. 3, 4 i 5, prawo głosu posiadają wyłącznie członkowie Rady reprezentujący państwa członkowskie, których walutą jest euro, a Rada stanowi, nie uwzględniając głosu członka Rady reprezentującego dane państwo członkowskie.

Większość kwalifikowaną członków Rady wymienionych w akapicie pierwszym określa się zgodnie z art. 238 ust. 3 lit. **b)** Traktatu.

Artykuł 8a

Przegląd

1. W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia oraz co pięć lat po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to zawiera między innymi ocenę:

(a) skuteczności tego rozporządzenia, w tym ewentualnego umożliwienia podjęcia działań przez Radę i Komisję w celu zaradzenia sytuacjom, które mogą zaszkodzić prawidłowemu funkcjonowaniu unii walutowej;

(b) postępów w zapewnianiu ściślejszej koordynacji polityki gospodarczej i trwałej konwergencji dokonań gospodarczych państw członkowskich zgodnie z TFUE.

2. W stosownym przypadku, do sprawozdania dołącza się wniosek dotyczący zmiany niniejszego rozporządzenia.

3. Sprawozdanie przekazywane jest Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Do końca 2011 r. Komisja przedstawi Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie na temat możliwości wprowadzenia europejskich papierów wartościowych (ang. euro-securities).

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie [...] dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący